

Cauza C-280/22**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

25 aprilie 2022

Instanța de trimitere:

Raad van State (Consiliul de Stat, Belgia)

Data deciziei de trimitere:

8 aprilie 2022

Reclamante:

1. VZW KINDERRECHTENCOALITIE VLAANDEREN
2. VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN

Pârât:

Belgische Staat (statul belgian)

Obiectul procedurii principale

Acțiunea are ca obiect anularea Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposten (Decretul regal din 10 decembrie 2019 de modificare a Decretului regal din 25 martie 2003 privind cărțile de identitate și a Decretului regal din 19 aprilie 2014 privind cărțile de identitate eliberate de oficiile consulare).

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Trimiterea privește validitatea articolului 3 alineatele (5) și (6) și a articolului 14 din Regulamentul (UE) 2019/1157 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație coroborate cu

Decizia de punere în aplicare C(2018) 7767 a Comisiei din 30 noiembrie 2018 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru modelul uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe și de abrogare a Deciziei C(2002) 3069. Temeiul juridic al cererii este articolul 267 primul paragraf litera (b) TFUE.

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatele (5) și (6) și articolul 14 din Regulamentul (UE) 2019/1157 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație coroborate cu Decizia de punere în aplicare C(2018) 7767 a Comisiei din 30 noiembrie 2018 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru modelul uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe și de abrogare a Deciziei C(2002) 3069 sunt valide și compatibile cu articolul 16 TFUE și (în ceea ce privește articolele 3.5 și 3.6) cu articolul 21 TFUE, precum și cu articolele 7, 8 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborate cu:

- articolele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25, 32, 35 și 36 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE,
- articolele 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 27 și 28 din Directiva (UE) 2016/680 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului,
- articolele 1, 2, 3, 4, 5, 10, 28, 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE,

în măsura în care articolul 3 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) 2019/1157 impun obligația ca două amprente digitale ale titularului cărții să fie păstrate, în modele digitale interoperabile, într-un suport de stocare inclus în cartea de identitate

și în măsura în care articolul 3 alineatele (5) și (6) și articolul 14 din Regulamentul (UE) 2019/1157 coroborate cu anexa III la Decizia de punere în aplicare C(2018) 7767 a Comisiei din 30 noiembrie 2018, menționată anterior, impun ca datele dactiloscopice să fie păstrate pe cărțile de identitate și documentele de ședere

menţionate la articolul 2 literele (a) şi (c), sub forma unei imagini digitale a amprentelor, pe un microprocesor electronic care foloseşte RFID şi care poate fi citit fără fir/fără contact direct?

Dispoziţiile de drept al Uniunii invocate

Regulamentul (UE) 2019/1157 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 iunie 2019 privind consolidarea securităţii cărţilor de identitate ale cetăţenilor Uniunii şi a documentelor de şedere eliberate cetăţenilor Uniunii şi membrilor de familie ai acestora care îşi exercită dreptul la liberă circulaţie (denumit în continuare „Regulamentul 2019/1157”), în special articolul 3 alineatele (5) şi (6) şi articolul 14

Decizia de punere în aplicare C(2018) 7767 a Comisiei de stabilire a specificaţiilor tehnice pentru modelul uniform de permis de şedere pentru resortisanţii ţărilor terţe şi de abrogare a Deciziei C(2002) 3069

Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), în special articolul 8

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), în special articolele 7, 8 şi 52

Convenţia cu privire la drepturile copilului, în special articolele 3, 8 şi 16

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „Regulamentul 2016/679”), în special articolele 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 şi 36

Directiva (UE) 2016/680 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autorităţile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracţiunilor sau al executării pedepselor şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (denumită în continuare „Directiva 2016/680”), în special articolele 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 şi 29

Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituţiile, organele, oficiile şi agenţiile Uniunii şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 şi a Deciziei nr. 1247/2002/CE (denumit în continuare „Regulamentul 2018/1725”) în special articolele 1, 3, 4, 5, 10, 42

Dispoziții naționale invocate

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (Legea din 25 noiembrie 2018 privind diverse dispoziții referitoare la registrul național și la registrele de evidență a populației, denumită în continuare „Legea din 25 noiembrie 2018”), în special articolul 27

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (Legea din 19 iulie 1991 privind registrele de evidență a populației, cărțile de identitate, cărțile de identitate pentru străini și documentele de ședere, denumită în continuare „Legea din 19 iulie 1991”), în special articolul 6

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposen (Decretul regal din 10 decembrie 2019 de modificare a decretului regal din 25 martie 2003 privind cărțile de identitate și a decretului regal din 19 aprilie 2014 privind cărțile de identitate eliberate de oficiile consulare, denumit în continuare „decretul regal atacat”), în special articolele 4 și 5

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (Decretul regal din 25 martie 2003 privind cărțile de identitate)

Grondwet (Constituția), în special articolele 10, 11, 22, 22 bis, 33, 37, 105, 108 și 159

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (Legea din 30 iulie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, denumită în continuare „Legea din 30 iulie 2018”), în special articolele 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 și 60

Jurisprudența națională invocată

Grondwettelijk hof (Curtea Constituțională, Belgia), Hotărârea nr. 2/2021 din 14 ianuarie 2021

Jurisprudența Uniunii invocată

Hotărârea din 6 decembrie 2005, C-461/03, Gaston Schul Douane-expediteur, EU:C:2005:742

Cauza C-61/22, în prezent aflată pe rolul Curții

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Acțiunea, formulată la 18 februarie 2020, are ca obiect anularea decretului regal atacat.
- 2 Potrivit Regulamentului 2019/1157, cartea de identitate trebuie să includă un suport de stocare de înaltă securitate, care conține o imagine facială a titularului cărții și două amprente digitale, în modele digitale interoperabile. Pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre aplică specificațiile tehnice stabilite prin Decizia de punere în aplicare C(2018) 7767 a Comisiei [articolul 3 alineatul (5)]. Suportul de stocare trebuie să aibă o capacitate suficientă pentru a garanta integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor accesibile fără contact. Statele membre fac schimb de informații necesare pentru autentificarea mediului de stocare și pentru accesul la datele biometrice și pentru verificarea acestora [articolul 3 alineatul (6)]. Comisia stabilește specificații tehnice suplimentare pentru a se asigura, dacă este cazul, respectarea standardelor minime de securitate viitoare pentru cărțile de identitate și documentele de ședere (articolul 14). Regulamentul 2019/1157 se aplică de la 2 august 2021 (articolul 16).
- 3 Legea din 25 noiembrie 2018 a modificat Legea din 19 iulie 1991. În special, articolul 27 din Legea din 25 noiembrie 2018 a modificat articolul 6 din Legea din 19 iulie 1991. Astfel, articolul 6 alineatul (2) al treilea paragraf este completat cu prevederea că atât cartea de identitate, cât și cartea de identitate pentru străini trebuie să includă și următoarele date cu caracter personal care pot fi citite în mod electronic: imaginea digitală a amprentelor degetului arătător de la mâna stângă și mâna dreaptă a titularului sau, în caz de invaliditate sau de incapacitate, amprente degetului unui alt deget de la fiecare mână. Regele stabilește condițiile și normele detaliate pentru preluarea imaginii digitale a amprentelor. Articolul 27 din Legea din 25 noiembrie 2018 a făcut obiectul a cinci acțiuni în anulare formulate la Grondwettelijk Hof (Curtea Constituțională), inclusiv o acțiune introdusă de a doua reclamantă. Aceste acțiuni au fost respinse prin Hotărârea nr. 2/2021 din 14 ianuarie 2021.
- 4 Decretul regal atacat pune în aplicare Regulamentul 2019/1157 și Legea din 25 noiembrie 2018. Articolul 4 din decretul regal atacat modifică articolul 3 din Decretul regal din 25 martie 2003. Conform articolului 3 alineatul (1), cartea de identitate trebuie să includă două cipuri electronice și un cod de bare bidimensional. Un nou articol 3 alineatul (5) prevede, printre altele, ca amprente digitale să fie digitalizate la inițiativa municipalității cu ajutorul unor senzori ad hoc și ca imaginea digitală a acestor amprente să fie transmisă în condiții de siguranță, prin serviciile registrului național, producătorului cărții de identitate pentru a fi integrată în aceasta pe cale electronică. Articolul 5 din decretul regal atacat prevede ca în Decretul regal din 25 martie 2003 să fie introdus un articol 3/1, cu următorul text: „*Art. 3/1. Atunci când titularul unei cărți de identitate sau al unei cărți de identitate pentru străini se prezintă la municipalitatea sa, prima dată pentru realizarea documentului de bază, în conformitate cu articolul 3*

alineatul (3), iar ulterior pentru a-și ridica respectiva carte, funcționarul municipal verifică, înainte de a elibera cartea, dacă persoana care se prezintă la ghișeu este într-adevăr titularul cărții, în special comparând vizual chipul acesteia cu fotografia și comparând amprentele digitale ale persoanei cu cele de pe carte, în măsura în care acestea sunt înregistrate pe carte. În cazul în care există îndoieli cu privire la identitatea titularului cărții, aceasta nu va fi eliberată, cât timp identitatea titularului nu este certă.”

Principalele argumente ale părților din litigiul principal

- 5 Cu cele două motive prezentate, care sunt îndreptate împotriva articolului 4 din decretul regal atacat și (în ceea ce privește primul motiv) împotriva articolului 5 din acesta, reclamantele invocă încălcarea articolului 8 din CEDO, a articolelor 7, 8 și 52 din cartă, a articolelor 3, 8 și 16 din Convenția cu privire la drepturile copilului, a articolelor 10, 11, 22, 22 bis, 33, 37, 105, 108 și 159 din Constituție, a articolelor 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 și 36 din Regulamentul 2016/679, a articolelor 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 și 29 din Directiva 2016/680, a articolelor 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 și 60 din Legea din 30 iulie 2018, a articolelor 1, 3, 4, 5, 10, 42 din Regulamentul 2018/1725, precum și a cerințelor privind formele substanțiale sau a celor prevăzute sub sancțiunea nulității, „în special lipsa temeiului de drept solicitat pentru decretul atacat”.
- 6 În primul lor motiv, reclamantele critică, în esență, faptul că decretul regal atacat se bazează pe Regulamentul 2019/1157 (primul aspect) și pe articolul 6 din Legea din 25 noiembrie 2018 (al doilea aspect), însă acestea nu constituie un temei adecvat și legal pentru decretul atacat. Atât Regulamentul 2019/1157, cât și articolul 6 din Legea din 25 noiembrie 2018 presupun, de altfel, o ingerință disproporționată „în dreptul la protejarea vieții private”. În al doilea lor motiv, reclamantele critică, în esență, și faptul că decretul regal atacat se bazează pe Regulamentul 2019/1157, însă acesta nu constituie un temei adecvat și legal pentru decretul atacat. Ele consideră că acest regulament încalcă dreptul la protejarea vieții private, deoarece el nu garantează integritatea și confidențialitatea datelor dactiloscopice prelucrate.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 7 Primul și al doilea motiv se întemeiază pe nevaliditatea Regulamentului 2019/1157, întrucât decretul regal atacat ar fi lipsit de un temei juridic.
- 8 Întrucât Curtea de Justiție a Uniunii Europene, iar nu instanța națională, este cea care are, în principiu, competența de stabili eventuala nevaliditate a unor acte ale Uniunii, instanța de trimitere adresează Curții de Justiție întrebarea formulată.
- 9 Instanța de trimitere observă că reclamantele au arătat că în cauza C-61/22, în prezent aflată pe rolul Curții, a fost adresată Curții o întrebare preliminară similară.